

DE VLAAMSE MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - **Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende diverse financiële bepalingen**
- **Principiële goedkeuring**

1. INHOUDELIJK

Voorliggend ontwerp van besluit beoogt tegemoet te komen aan diverse noden die zich doorheen het jaar hebben gesteld. Samengevat worden de volgende materies behandeld in dit ontwerp van besluit:

- 1) Op vraag van het Parlement wordt een einde gemaakt aan de schending van de scheiding der machten door het rechtstreeks delegeren van ministers in de begrotingsdecreten. In het voorliggend ontwerp van besluit wordt een permanente oplossing geboden door te voorzien in de nodige delegaties.
- 2) Via voorliggend ontwerp van besluit wordt het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak (hierna aangehaald als "BVR begrotingscontrole en -opmaak") geüpdatet naar aanleiding van de gewijzigde federale wetgeving op de overheidsopdrachten. Daarnaast worden nog enkele verduidelijkingen aangebracht aan het bestaande artikel 18 van het BVR begrotingscontrole en -opmaak en wordt getracht om alle overeenkomsten te vatten boven bepaalde grenzen, ook diegene die niet onder de wetgeving op de overheidsopdrachten vallen. Dit onderdeel van het tekstvoorstel is tot stand gekomen in samenspraak met het Agentschap Overheidsopdrachten, het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken en de Inspectie van Financiën (hierna aangehaald als "IF"). Er werden achteraf nog enkele aanpassingen doorgevoerd op basis van besprekingen tijdens een IKW op 11 oktober 2017 en op 17 oktober 2017.
- 3) Het voorliggend ontwerp van besluit voorziet in een delegatie voor het verstrekken van leningen en het aangaan van participaties onder het bedrag van 250.000 euro.
- 4) Er wordt een werkbare en afdwingbare manier van herverdelen van VAK en VEK vooropgesteld.
- 5) In 2016 werd de functie van de controleur van de vastlegging decretaal opgeheven. Hoewel de uitvoeringsbepalingen geen juridische waarde meer hadden worden ze voor de leesbaarheid geschrapt. Er wordt wel voorzien in een aangepaste bepaling die de mogelijkheid tot het gelijktijdig aanrekenen op VAK en VEK voor bepaalde kosten blijft behouden.
- 6) Rechtzetting laatste wijziging aan de uitbetalingsmogelijkheden van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging.

Artikelsgewijze bespreking

De artikelen 1 tot en met 9 hebben betrekking op wijzigingen aan het BVR begrotingscontrole en

–opmaak.

Artikel 1 van het voorliggend ontwerp van besluit voegt enkele definities toe aan artikel 2 van het BVR begrotingscontrole en –opmaak. Punt 11° geeft een definitie voor overheidsopdrachtenwet. Op die manier moet de volledige titel niet steeds voluit worden herhaald. Punt 12° en 13° geven aan dat de termen “prijs” en “kosten” moeten worden gelezen als de gunningscriteria zoals vermeld in artikel 81 van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten (hierna aangehaald als “overheidsopdrachtenwet”). In het BVR begrotingscontrole en -opmaak worden zowel de klassieke als de speciale sectoren gevat. Ook voor de speciale sectoren moeten prijs en kosten bijgevolg worden gelezen als in artikel 81 (van toepassing verklaard op de speciale sectoren via artikel 153 van de overheidsopdrachtenwet). De punten 14° en 15° hebben tot slot betrekking op de structuur van een begrotingsartikel en zijn relevant voor de toevoeging in het kader van de herverdelingsmogelijkheden.

Artikel 2 van het voorliggend ontwerp van besluit voorziet in de verplichting van een begrotingsakkoord voor beslissingen waarbij een waarborg wordt verleend voor een bedrag van meer dan 5 miljoen euro of voor de beslissingen waarbij kredieten worden overschreden wegens noodwendige of dringende uitgaven. In het verleden was de rechtstreekse delegatie aan de minister in het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap (hierna “begrotingsdecreet”) voor die handelingen gekoppeld aan het aanvragen van een begrotingsakkoord. Door het inschrijven van een delegatie voor die handelingen in het delegatiebesluit via artikel 18 en 19 van het voorliggend ontwerp van besluit, is op zich geen begrotingsakkoord meer vereist. Dit is immers niet standaard vereist voor een ministerieel besluit. Een expliciete vermelding in het BVR begrotingscontrole en –opmaak dat de voormelde handelingen een begrotingsakkoord vereisen, is bijgevolg nodig om de huidige praktijk te bestendigen.

In **artikel 3** wordt verduidelijkt dat enkel het eerste ondernemingsplan van een regeerperiode voor advies moet worden voorgelegd aan IF. Het ondernemingsplan voor het lopende kalenderjaar moet slechts ter kennisgeving worden overgemaakt aan IF en de minister bevoegd voor de begroting. Die opdeling in controle werd als voorwaarde opgelegd in het begrotingsakkoord dat werd verleend bij de invoering van de nieuwe regelgeving omtrent ondernemingsplannen. Dit was echter niet duidelijk vertaald in de regelgeving. Daarnaast wordt voorzien dat bij het uitgeven van een lening of een krediet of het aangaan van een participatie een advies vereist is van IF. Indien de lening, het krediet of de participatie kleiner is dan 7.000 euro is geen advies vereist. Indien het bovendien kadert in de uitvoering van een samenwerkingsovereenkomst dat al voor advies IF werd voorgelegd vervalt de grens van 7.000 euro en is geen advies vereist. Ook de leningen, kredieten en participaties die worden verstrekt in het kader van de directe financiering van te consolideren instellingen vallen niet onder de verplichting om advies IF aan te vragen. Tot slot worden nog aanvullingen voorzien voor herverdelingen die al dan niet voor advies IF moeten worden voorgelegd. Op de nieuwe regeling voor de herverdelingen wordt hierna dieper ingegaan.

Artikel 4 van het voorliggend ontwerp van besluit omvat de volgende diverse wijzigingen die verband houden met overheidsopdrachten:

1°: Paragraaf 1 wordt vooreerst aangepast aan de gewijzigde terminologie van de nieuwe wetgeving op de overheidsopdrachten. Onder andere de volgende terminologische aanpassingen worden voorzien:

- gegund -> geplaatst
- open procedure -> openbare procedure
- beperkte procedure -> niet-openbare procedure
- onderhandelingsprocedure met bekendmaking -> mededingingsprocedure met onderhandeling of onderhandelingsprocedure met voorafgaande oproep tot mededinging

- onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking -> onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking
- concurrentiedialoog -> concurrentiegerichte dialoog

De nieuwe wet maakt bovendien het terminologische onderscheid niet meer tussen aanbesteding (enkel prijs als gunningscriterium) en offerte aanvraag (meerdere gunningscriteria). De overheid kan wel nog steeds één of meerdere gunningscriteria hanteren. De nieuwe opdeling die wordt voorzien is ofwel een procedure met als enige gunningscriterium de prijs, ofwel een procedure met kosten als enige gunningscriterium of op basis van de beste prijs-kwaliteitsverhouding. Zoals aangegeven bij de definities dient het onderscheid begrepen te worden in de context van de wetgeving op de overheidsopdrachten. In de memorie van toelichting bij die wet, wordt onder meer het volgende verduidelijkt:

“Het past tevens de aandacht te vestigen op het feit dat voortaan niet meer verwezen wordt naar het criterium van de “laagste prijs”, maar wel naar het criterium van de “prijs”. Dit laatste criterium heeft evenwel dezelfde draagwijdte als het criterium van de “laagste prijs”. Verder moet worden verduidelijkt dat het kostencriterium ruimer is dan het prijscriterium. Het omvat immers zowel de prijs als andere economische kosten verbonden aan aankoop en eigendom. Het criterium betreffende de beste prijs-kwaliteitsverhouding omvat de prijs of de kosten, alsook andere criteria, waaronder kwalitatieve, milieu- en/of sociale aspecten, die verband houden met het voorwerp van de betrokken opdracht. Dit betekent dat de criteria het ene, het andere of de drie voornoemde aspecten kunnen omvatten. Opgemerkt wordt evenwel dat de gunningsbeslissing niet uitsluitend gebaseerd mag zijn op andere dan kostengerelateerde criteria. De criteria moeten immers steeds een kostencriterium omvatten, naar keuze van de aanbestedende overheid, ofwel de prijs of een kosteneffectiviteitsfactor zoals de levenscycluskosten kan zijn.”

Hoewel de grens voor het al dan niet bekendmaken van de opdracht in het nieuwe koninklijk besluit plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sector van 18 april 2017 is opgetrokken naar 135.000 euro, wordt in het voorliggende voorstel bewust gekozen om de grens voor de controle te behouden op 85.000 euro. Dit omdat een ex ante controle door IF een duidelijke meerwaarde heeft voor de kwaliteit en de volledigheid van de dossiers en de controle van de budgettaire effecten los kan worden gezien van de al dan niet te volgen procedure. Zo kan IF ook een rol spelen in de beoordeling of de markt voldoende werd bevraagd voor de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking. Tot slot is de drempel van 85.000 euro de algemene risicodrempel die doorheen het besluit wordt gehanteerd.

2° t.e.m. 5°: De voorgestelde wijzigingen betreffen louter het in overeenstemming brengen met de nieuwe federale wetgeving, zowel qua terminologie als qua kruisverwijzingen.

6° en 7°: In het huidig BVR begrotingscontrole en -opmaak is reeds voorzien dat een protocol moet worden afgesloten om te bepalen vanaf welk bedrag of vanaf welk relatief aandeel een wijziging van een opdracht voor advies IF moet worden voorgelegd. In de praktijk heeft enkel het beleidsdomein MOW reeds dergelijk protocol afgesloten. Om de verplichting meer afdwingbaar te maken is nu voorzien dat dergelijk protocol binnen het jaar na de inwerkingtreding moet worden opgesteld. Als dit niet gebeurt moet elke wijziging in het kader van een overheidsopdracht aan IF worden voorgelegd zolang er geen protocol is. De term wijzigingen dient breed te worden verstaan en omvat éézijdige wijzigingen, bijaktes, verrekeningen, ramingsstaten, dadingen, etc. die gelinkt zijn aan overheidsopdrachten. Gelet op het feit dat de uitgangspunten van de protocollen voor elk beleidsdomein dezelfde zijn, zal aan het voorzitterscollege gevraagd worden om de totstandkoming van de respectievelijke protocollen te faciliteren en coördineren.

8° en 10°: De paragrafen 6 en 7 worden geherformuleerd omdat in de praktijk werd vastgesteld dat de formulering tot verwarring leidde. Paragraaf 6 is enkel van toepassing indien in de raamovereenkomst alle contractuele voorwaarden worden vastgesteld. Paragraaf 7 is van

toepassing indien de raamovereenkomst niet alle contractuele voorwaarden vastlegt of in het kader van een dynamisch aankoopstelsel.

9°, 11° en 12°: De kruisverwijzingen worden aangepast aan de nieuwe wetgeving.

13°: Er wordt een nieuwe paragraaf voorzien voor de occasioneel gezamenlijke opdrachten. In het verleden werd hier niets specifiek voor voorzien, maar was er in paragraaf negen een 'catch-all' bepaling voorzien die onduidelijkheden met zich meebracht. Er wordt bijgevolg bewust gekozen om de situatie waarin een occasioneel gezamenlijke opdracht moet worden voorgelegd te verduidelijken. Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds de situatie waarbij men als aanbestedende overheid optreedt en men de grenzen uit de eerste paragraaf van artikel 18 moet toepassen op de waarde van de opdracht in zijn totaliteit en anderzijds de situatie waarbij men niet optreedt als aanbestedende overheid. In dat laatste geval dient men de grenzen van paragraaf 1 toe te passen op het aandeel dat de entiteit heeft in de opdracht indien dit aandeel kleiner is dan die van de aanbestedende overheid, of op de totale waarde van de opdracht indien het aandeel van de betrokken entiteit groter is dan die van de aanbestedende overheid.

Indien er sprake is van een gemengde opdracht, worden in de federale wetgeving specifieke regels voorzien om te bepalen welke elementen in beschouwing moeten worden genomen om de juiste procedure toe te passen. In het voorliggende ontwerp van besluit wordt hiervoor niets expliciet opgenomen omdat de logica van de federale wetgeving kan worden doorgetrokken.

14° In het verleden werden de verplichtingen in het kader van ontwerpwedstrijden omschreven in artikel 20. Aangezien een prijsvraag (nieuwe terminologie) steeds gekoppeld is aan een overheidsopdracht wordt de inhoud van artikel 20 verplaatst naar artikel 18.

Artikel 5 voegt een nieuw artikel toe dat specifiek van toepassing is op de overeenkomsten die in de wetgeving op de overheidsopdrachten wel als overheidsopdracht worden gekwalificeerd, maar van de toepassing van de wet worden uitgesloten. Het gaat om de volgende categorieën :

- Opdrachten geplaatst in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten
- Specifieke uitsluitingen op het gebied van elektronische communicatie
- Overheidsopdrachten geplaatst op grond van internationale voorschriften
- Specifieke uitsluitingen voor opdrachten voor diensten bijvoorbeeld leningen en financieel advies
- Op basis van een alleenrecht geplaatste opdrachten voor diensten
- In-house-toezicht
- Niet-geïstitutionaliseerde horizontale samenwerking
- Onderzoeks- en ontwikkelingsdiensten
- Defensie en veiligheid
- Overheidsopdrachten waaraan defensie- of veiligheidsaspecten verbonden zijn en die overeenkomstig internationale regels worden geplaatst

Het tweede lid voorziet een expliciete uitzondering voor de financiële overeenkomsten door de minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen in het kader van zijn bevoegdheid inzake het financieel beheer van de middelen van de Vlaamse Gemeenschap. Hiermee worden de transacties bedoeld die door de dienst Financiële Operaties worden aangegaan in het kader van het kas-, schuld- en waarborgbeheer. Het afsluiten van leningen is gebonden aan onderhandelingen met de financiële sector en heeft meestal tot gevolg dat er een voorstel wordt geformuleerd dat al dan niet moet worden aanvaard binnen een zeer korte periode. Het is bijgevolg niet mogelijk om de overeenkomsten voorafgaand voor advies voor te leggen. Er wordt evenwel een verplichte kennisgeving ingeschreven. Op die manier blijft IF wel op de hoogte van de afgesloten leningen en beleggingen.

Artikel 6 schrapt het huidige artikel 20, omdat de inhoud verplaatst wordt naar artikel 18.

Artikel 7 vervangt het huidige artikel 21 dat enkel van toepassing was op concessies van openbare werken. De nieuwe wetgeving voor concessies is van toepassing op concessies van werken en diensten, hetgeen wordt overgenomen in artikel 21. De grens wordt bepaald op een geraamd bedrag aan inkomsten of uitgaven vanaf 200.000 euro. Voor de raming moeten artikel 35 e.v. van de wet betreffende de concessieovereenkomsten van 17 juni 2016 worden toegepast. Via **artikel 8** worden twee nieuwe artikelen ingeschreven. Het nieuwe artikel 21bis heeft betrekking op domeinconcessies die nu expliciet worden uitgesloten van de wet betreffende de concessieovereenkomsten. Onder domeinconcessie dient te worden verstaan “de administratieve overeenkomst waarbij de overheid een persoon het recht verleent om een gedeelte van het openbaar domein tijdelijk en op een wijze die het recht van anderen uitsluit, in gebruik te nemen en die om redenen ontleend aan het openbaar belang eenzijdig kan worden herroepen”. De drempelwaarde wordt hier vastgelegd op 250.000 euro. Om die waarde te bepalen moet men kijken naar de geraamde concessievergoeding.

In het nieuwe artikel 21ter wordt expliciet voorzien dat dadingen die niet in het kader van een overheidsopdracht worden afgesloten voorafgaand voor advies moeten worden voorgelegd en dit vanaf een bedrag van 85.000 euro. Het begrip dading dient als een dading in de zin van art. 2044 BW begrepen te worden.

In **artikel 9** wordt tot slot een nieuwe “catch-all” bepaling voorzien. Alle overeenkomsten die niet door een andere artikel worden gevat dienen toch aan IF voor advies te worden voorgelegd indien de geraamde waarde van de overeenkomst 85.000 euro of meer bedraagt. Voorheen was dergelijke bepaling voorzien in paragraaf negen van artikel 18. In die paragraaf was sprake van “overeenkomsten die niet als een overheidsopdracht worden gekwalificeerd, moeten voor advies worden voorgelegd vanaf een bedrag van 85.000 euro”. Doordat die paragraaf was opgenomen in een artikel dat voor het overige enkel gerelateerd was aan overheidsopdrachten en dit verwarring veroorzaakte, is nu gekozen om de bepaling als een afzonderlijk artikel in te schrijven. Dit artikel moet los van overheidsopdrachten worden gelezen. Het is bovendien slechts van toepassing indien de overeenkomst niet valt onder het toepassingsgebied van één van de andere bepaling van het besluit. Het is evenwel niet de bedoeling om overeenkomsten die expliciet worden uitgesloten in het besluit opnieuw te vatten door deze bepaling.

Procedureakkoorden in de zin van art. 1043 Ger. Wb worden expliciet uitgesloten van het toepassingsgebied en dienen bijgevolg nooit aan IF te worden voorgelegd voor advies. De reden voor de uitsluiting van het toepassingsgebied is omdat een procedureakkoord onder het toezicht staat van een rechtbank, dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld een dading. Daarnaast zijn er bij een procedureakkoord niet noodzakelijk wederzijdse toegevingen.

Artikel 10 heeft betrekking op een wijziging aan het VLAREBO-besluit van 14 december 2007.

Artikel 10 kadert eveneens in de problematiek van de rechtstreekse delegaties in het begrotingsdecreet. In het verleden werd bij de begrotingsaanpassing steeds een lijst opgenomen van schulden die door de minister mochten kwijtscholden worden voor de OVAM. In artikel 164 van het Bodemdecreet is momenteel reeds voorzien dat de Vlaamse Regering kan afzien van verhaal wat betreft de bodemsaneringen. Aangezien in de praktijk de OVAM bepaalde saneringen uitvoert en die kosten nadien verhaalt op diegene die had moeten instaan voor de sanering komt het kwijtschelden van de schulden neer op het afzien van verhaal. De delegatie in het uitvoeringsbesluit van het Bodemdecreet om de voorwaarden te bepalen voor het afzien van verhaal zorgt ervoor dat in de toekomst niet steeds opnieuw een lijst in het begrotingsdecreet moet worden opgenomen.

De artikelen 11 tot en met 16 hebben betrekking op wijzigingen aan het besluit van de Vlaamse

Regering van 14 oktober 2011 betreffende de boekhoudregels en de aanrekeningsregels die van toepassing zijn op de Vlaamse ministeries en de diensten met afzonderlijk beheer en betreffende de controle op de vastleggingskredieten.

In **artikel 12** wordt het tweede lid van artikel 2 van het hierboven aangehaalde besluit, waarin nog melding wordt gemaakt van de controleurs van de vastleggingen, opgeheven. De functie van de controleurs van de vastleggingen werd reeds bij het decreet van 18 december 2015 houdende diverse financiële bepalingen opgeheven. Het lid heeft bijgevolg al enige tijd geen juridische waarde meer en wordt voor de leesbaarheid van het besluit geschrapt.

De **artikelen 11, 13 en 14** hebben betrekking op de nieuwe regeling die wordt voorzien voor herverdelingen. Die nieuwe regeling bestaat uit twee luiken. Het eerste luik voorziet in een rechtstreekse delegatie aan de minister voor herverdelingsmogelijkheden die ruimer zijn dan die van het Rekendecreet. In het begrotingsdecreet werden dergelijke delegaties nu ook al voorzien. Hoewel een rechtstreekse delegatie in het begrotingsdecreet niet meer toegelaten is, zijn dergelijke soepele herverdelingsmogelijkheden nog steeds vereist omwille van specifieke noden gedurende een begrotingsjaar. Om die herverdelingen ook in de toekomst vlot te kunnen uitvoeren wordt in een delegatie voorzien voor de inhoudelijk bevoegde minister indien de herverdelingsmogelijkheid expliciet wordt voorzien in het begrotingsdecreet. De enige uitzondering op de regel is de herverdeling van een provisioneel krediet. Dit vereist steeds een beslissing van de Vlaamse Regering. Voor die herverdelingen, die expliciet in het uitgavendecreet worden vermeld, is geen advies IF of begrotingsakkoord nodig, zolang het een herverdeling is binnen programma. Indien het een herverdeling van een vastleggingskrediet overheen een programma is, is wel een advies IF of begrotingsakkoord vereist. Belangrijk is dat de delegatie op zich niet volstaat om overheen programma's te kunnen herverdelen. Die herverdeling is enkel mogelijk indien toegelaten via artikel 20 van het Rekendecreet of indien ze expliciet wordt vermeld in het begrotingsdecreet.

Als tweede aanpassing aan de herverdelingsmogelijkheden is nu voorzien dat een herverdeling van een vastleggingskrediet van een WT-artikel naar een IS-artikel mogelijk is zonder advies IF en zonder begrotingsakkoord indien ze plaatsvindt binnen hetzelfde inhoudelijk structuurelement en binnen hetzelfde programma. De omgekeerde beweging is ook mogelijk zonder advies IF en zonder begrotingsakkoord indien in hetzelfde begrotingsjaar reeds een herverdeling is gebeurd. Die laatste mogelijkheid is dus enkel mogelijk tussen dezelfde artikelen als de eerste beweging en dit beperkt tot het bedrag dat eerst werd herverdeeld. Er kan dus niet vrij worden herverdeeld van een IS-artikel naar een WT-artikel. Gelet op het gebruik van de terminologie 'binnen hetzelfde inhoudelijk structuurelement' is de versoepeling enkel van toepassing op die entiteiten die reeds zijn ingekanteld in de prestatiebegroting. Voor de andere entiteiten verandert er niets. Een duidelijk omlinjnde definitie van een inhoudelijk structuurelement is (nog) niet voorhanden in de regelgeving. In de praktijk kunnen ministeries en rechtspersonen zich echter baseren op de opbouw van een begrotingsartikel om te weten of men binnen hetzelfde inhoudelijk structuurelement herverdeelt of niet. Ter illustratie:

BEGROTINGSARTIKEL NA PRESTATIEBEGROTING									
CBO	-	1	CA	B	2	C	A	-	WT
entiteit	-	Begrotings -afdeling (code ORAFIN)	program- ma	minister	krediet- soort	inhoudelijk structuur element	Artikel- code	-	ESR- aggregaat

Indien gebruik wordt gemaakt van de vrije herverdelingsmogelijkheid van vastleggingskrediet van een WT-artikel naar een IS-artikel of omgekeerd wordt voorafgaand aan de herverdeling een voorstel van herverdeling ingediend bij de dienst APPS van het departement Financiën en Begroting. Zij zullen een controle uitvoeren op de technische uitvoerbaarheid van de voorgestelde herverdeling. Die controle zal onder meer betrekking hebben op de voorgestelde basisallocaties en de vraag naar eventueel nieuw te creëren begrotingsartikelen. Indien de dienst

binnen de vijf werkdagen geen advies heeft verstrekt, wordt de herverdeling geacht uitvoerbaar te zijn.

Via **artikel 16** wordt het hoofdstuk dat betrekking heeft op de controleurs van de vastleggingen geschrapt. De functie van de controleurs van de vastleggingen werd reeds bij het decreet van 18 december 2015 houdende diverse financiële bepalingen opgeheven. De bepalingen hadden bijgevolg geen rechtsgrond meer en waren dus niet meer uitvoerbaar. In het te schrappen artikel 7 was echter ook de mogelijkheid vervat om bepaalde uitgaven gelijktijdig aan te rekenen op het vastleggings- en het vereffeningskrediet. Die mogelijkheid wordt nu nog steeds voorzien via **artikel 15** van het voorliggend ontwerp van besluit. De bestaande lijst wordt geüpdatet met de volgende punten:

- Er wordt in punt 7° vanaf nu gesproken van moratoriumintresten, verschuldigd aan belastingplichtigen in het kader van de inning van belastingen door de Vlaamse Belastingdienst. Dit omvat de huidige en toekomstige belastingen.
- In punt 8° worden de werkingskosten verhoogd tot 30.000 euro, dit naar analogie met het optrekken van de grens voor de aanvaarde facturen.
- Daarnaast worden de pensioenen voor bepaalde vastbenoemde personeelsleden en het vervangend leefloon voor personen onder elektronisch toezicht toegevoegd aan de lijst

De artikelen 17 en 18 hebben betrekking op wijzigingen aan het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2011 betreffende de begroting en de boekhouding van de Vlaamse rechtspersonen.

Naar analogie met de nieuwe regeling voor de herverdelingen bij de ministeries en de DAB's wordt een gelijklopende regeling voorzien voor de rechtspersonen. Bij de rechtspersonen was geen bijkomende delegatie nodig voor die herverdelingen die worden toegestaan in het begrotingsdecreet, omdat artikel 9 van het BVR betreffende de begroting en de boekhouding van de Vlaamse rechtspersonen reeds in een zeer ruime delegatie voorziet. Daarnaast voorziet artikel 9/1, eerste lid van hetzelfde besluit dat in principe steeds een begrotingsakkoord is vereist voor die herverdelingen. In het BVR op de begrotingscontrole is in artikel 15 voorzien dat ook steeds een advies IF is vereist. Op die principes waren reeds enkele uitzonderingen voorzien. Die uitzonderingen worden nu net als bij de ministeries uitgebreid naar herverdelingen binnen programma die expliciet worden toegelaten in het begrotingsdecreet en herverdelingen van een WT-artikel naar een IS-artikel binnen hetzelfde inhoudelijk structurelement en binnen hetzelfde programma. De omgekeerde beweging is ook hier mogelijk, maar dit binnen de perken van de eerdere herverdeling. Ook voor die herverdelingen is een bindend advies technische uitvoerbaarheid vereist.

De termen binnen inhoudelijk structurelement en binnen programma geven reeds aan dat de wetgeving enkel van toepassing is op rechtspersonen met een artikelstructuur. De mogelijkheid om vrij VAK te herverdelen van een WT-artikel naar een IS-artikel vereist bovendien dat de rechtspersoon reeds is ingekanteld in de prestatiebegroting. Indien een rechtspersoon geen artikelstructuur heeft kan hij geen enkele herverdeling doorvoeren zonder begrotingsakkoord of advies IF.

De artikelen 19 tot en met 22 hebben betrekking op de wijzigingen aan het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering.

De wijzigingen aan het delegatiebesluit zijn allemaal verbonden met het stopzetten van de directe delegaties in het begrotingsdecreet. Bepaalde delegaties werden reeds jaren opgenomen. Een structurele doordelegatie voor die gevallen dringt zich dan nu ook op om de bestaande praktijk te bestendigen. Er werd hiervoor per delegatie gekeken of er reeds elders een delegatie was voorzien en/of waar een nieuw te voorziene delegatie het best kon worden ingeschreven.

In **artikel 19** worden drie nieuwe algemene delegaties voorzien. De eerste heeft betrekking op het overschrijden van kredieten of het verlenen van kasvoorschotten. Die delegatie kan enkel worden ingeroepen indien ze in het begrotingsdecreet expliciet wordt toegestaan, voor bepaalde noodwendige of dringende situaties. De delegatie geldt dus enkel voor dergelijke toegestane noodwendige of dringende uitgaven. De tweede delegatie heeft betrekking op het verstrekken van leningen of kredieten of het aangaan van participaties (ESR-8 verrichtingen). Er wordt voorzien dat de bevoegde minister een lening of krediet mag verstrekken of een participatie mag aangaan en dit maximum tot een bedrag van 250.000 euro. Die versoepeling is zowel gekoppeld aan het remediëren van de directe delegaties in het begrotingsdecreet als aan de vraag die zich in de praktijk stelt om vlotter leningen of kredieten te verstrekken of participaties aan te gaan. De grens van 250.000 euro volgt de logica die reeds is voorzien voor het verstrekken van subsidies.

Doordat die handelingen nu via een ministerieel besluit beslist kunnen worden, wordt via het voorliggend ontwerp van besluit zoals hierboven reeds aangehaald voorzien in de nodige controle. Het overschrijden van kredieten vereist steeds een controle van IF en een begrotingsakkoord. Voor het verstrekken van leningen of kredieten en het aangaan van participaties wordt een advies IF vereist indien het bedrag van 7.000 euro wordt overschreden. Die verplichting bestaat echter niet indien de lening wordt verstrekt in uitvoering van een samenwerkingsovereenkomst die zelf werd voorgelegd voor een advies IF.

Artikel 20 voorziet in een uitbreiding van de reeds bestaande delegatie voor het verlenen van waarborgen. Tot op heden was die delegatie beperkt tot 5 miljoen euro. Via voorliggend ontwerp van besluit wordt het verlenen van een waarborg door de minister voor meer dan 5 miljoen euro wel toegelaten indien de mogelijkheid tot het verlenen van de waarborg expliciet wordt vermeld in het begrotingsdecreet. Die uitzondering heeft betrekking op bijvoorbeeld de waarborg voor Aquafin en de Watergroep. Daarnaast wordt expliciet voorzien dat het sluiten van een samenwerkingsovereenkomst die voorziet in de mogelijkheid om leningen of kredieten uit te geven of participaties aan te gaan niet valt onder de delegatieregeling. Er zal in dat geval steeds een beslissing van de Vlaamse Regering vereist zijn.

Artikel 21 voegt enkele specifieke delegaties voor de minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen toe. De minister stelde deze handelingen in het verleden al op basis van een directe machtiging in het begrotingsdecreet. De delegaties hebben voornamelijk betrekking op het beheer van de algemene middelen van de Vlaamse Gemeenschap en betreffen het creëren van rentegevende financieringsmiddelen, het bepalen van voorwaarden en terugbetalingstermijnen met geldschietters, elke verrichting van financieel beheer in het algemeen belang en het dekken van kapitaalsaflossingen via nieuwe leningen. Door de specifieke delegatie voor de minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen via dit artikel geldt de grens van 250.000 euro om kredieten of leningen te verstrekken, zoals toegevoegd in artikel 6 van het delegatiebesluit, niet in het kader van de directe financiering van de te consolideren instellingen.

Daarnaast wordt ook voorzien dat de minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen binnen de voorwaarden zoals omschreven in het begrotingsdecreet het percentage kan vaststellen over de saldi en ordonnanties die effectief worden vereffend en dit op basis van statistische gegevens. Momenteel wordt dergelijk percentage reeds vastgesteld in samenspraak met AGION.

Via **artikel 22** worden drie nieuwe delegatiebepalingen ingeschreven. Het nieuwe artikel 13/2 voorziet dat de minister bevoegd voor culturele aangelegenheden delegatie heeft om bepaalde diensten met afzonderlijk beheer toestemming te geven om bijkomende verbintenissen aan te gaan indien die diensten meerontvangsten realiseren. Ook hier kan die delegatie enkel worden uitgevoerd indien in het begrotingsdecreet de mogelijkheid tot het aanwenden van de meerontvangsten is voorzien.

Het nieuwe artikel 13/3 voorziet dat de minister bevoegd voor de huisvesting de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (hierna "VMSW") en het Vlaams Woningfonds kan machtigen om leningen te verstrekken. De VMSW kan ook gemachtigd worden om grondaankopen te financieren.

Het nieuwe artikel 13/4 voorziet een uitzondering op de normale delegatieregels voor de minister bevoegd voor de economie en het technologisch innovatiebeleid zodat de minister opdrachten die worden aangegaan via het Hermesfonds kan uitvoeren tot een bedrag van 500.000 euro. Hier kunnen onder andere subsidies onder vallen. Die mogelijkheid was reeds sinds 2004 voorzien in het begrotingsdecreet.

Artikel 23 heeft betrekking op een wijziging aan het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 1995 houdende vaststelling van de regelen betreffende de werking en het beheer van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging.

Artikel 1, paragraaf 2 van het voormelde besluit werd recent gewijzigd door artikel 34 van het besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade, aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest. Door de wijziging in het artikel werd enkel nog verwezen naar het decreet betreffende de tegemoetkoming voor schade, aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest. De verwijzing voorheen had echter ook betrekking op schade, aangericht door natuurrampen. Door de aanpassing bestaat er bijgevolg geen mogelijkheid meer om landbouwrampen uit te betalen vanuit het Vlaams Fonds voor de Lastendelging. Om dit recht te zetten wordt opnieuw een verwijzing opgenomen naar de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen. Die wijziging wordt retroactief ingevoerd tot het ogenblik dat de foutieve wijziging werd aangebracht, namelijk 1 maart 2017. Die retroactiviteit is te verantwoorden omdat het de rechtzetting betreft van een materiële vergissing en er geen nadeel is voor eventuele getroffen landbouwers. In afwachting van een nieuwe regelgeving, geldt deze regeling enkel voor landbouwrampen die uiterlijk erkend zijn op 30 juni 2018.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Het voorstel heeft geen directe financiële weerslag. Het beoogt enkel de uitvoering en de controle op handelingen met een budgettaire impact te vereenvoudigen en te optimaliseren.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 23 oktober 2017. Aan de opmerkingen inzake wettigheid en regelmatigheid werd tegemoet gekomen door de nodige aanpassingen te verwerken in het voorliggend ontwerp van besluit.

Inzake de doelmatigheid van het voorliggend ontwerp van besluit merkt de Inspectie van Financiën op dat het wegvallen van de eerstelijnscontrole bij de ruimere herverdelingsmogelijkheden het overzicht bemoeilijken van de begrotingsaanpassingen doorheen het jaar. Hierbij dient nogmaals benadrukt te worden dat er twee nieuwe mogelijkheden worden voorzien. Enerzijds wordt het mogelijk om eenvoudiger te herverdelen van WT naar IS en vice-versa en anderzijds wordt de mogelijkheid behouden dat herverdelingen die worden toegelaten in het begrotingsdecreet via ministerieel besluit kunnen uitgevoerd worden. Die laatste mogelijkheid vereist echter wel een advies IF en begrotingsakkoord indien een vastleggingskrediet overheen programma's wordt herverdeeld. De minister erkent dat de opmerking van het wegvallen van de eerstelijnscontrole terecht is. Dit neemt niet weg dat de mogelijkheid tot 'vrij' herverdelen tot het minimum beperkt is en dat een bewuste afweging werd gemaakt tussen het soepel en werkbaar kunnen herverdelen door de bevoegde ministers en de vereiste controle. Door

de mogelijkheid beperkt te houden zijn de risico's aan het wegvallen van de controle eerder minimaal. De mogelijkheid wordt bijgevolg ook behouden.

De tweede opmerking heeft betrekking op het drempelbedrag om een concessie voor werken en diensten voor te leggen aan de Inspectie van Financiën. De Inspectie vraagt om ook hier het bedrag van 85.000 euro toe te passen in plaats van de grens op 250.000 te leggen. Aan die opmerking wordt – zij het gedeeltelijk - tegemoet gekomen. De nieuwe controledrempel wordt op 200.000 euro gelegd. Deze drempel is ook van toepassing voor de concurrentiegerichte dialoog. Voor domeinconcessies wordt de drempel wel op 250.000 euro behouden.

Tot slot wijst de Inspectie van Financiën nog bijkomend op het feit dat reeds bestaande regels correct moeten worden nageleefd. Zo wijst de Inspectie erop dat aanpassingen aan het personeelsplan, ook van de rechtspersonen voorafgaandelijk voor advies moet worden voorgelegd. Ze betwijfelt of deze vereiste consequent wordt nageleefd. Voorliggend besluit wijzigt de regelgeving aangaande de adviesaanvraag bij Inspectie van Financiën voor personeelsplannen niet. Er wordt verder steeds uitgegaan van het principe dat bestaande procedures ook effectief worden nageleefd.

Bijkomend vraagt de Inspectie van Financiën zich af de geldende strikte regels inzake de kredietbewaking van de rechtspersonen worden nageleefd. Ook hier kan enkel worden gewezen op het verplicht karakter van de reeds geldende bepalingen uit de diverse besluiten. Bovendien dienen de soepele herverdelingsmogelijkheden voor vereffeningskredieten net om de contradictie, vermeld door de Inspectie, te verhelpen.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorstel heeft geen weerslag op de lokale besturen.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorstel bevat in se geen uitbreiding van de huidige verplichtingen die worden opgelegd in het kader van de controle van de Inspectie van Financiën of de werkzaamheden van de betrokken administraties. Het beoogt enkel een verduidelijking van wat in het verleden reeds aan de bevoegde inspecteurs had moeten worden voorgelegd en het juridisch correct formuleren van wat in het verleden reeds gebeurde in de praktijk. Er zou bijgevolg ook geen directe impact mogen zijn op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

1 Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2017/355 van 24 oktober 2017.

2 Ontwerpen van besluit inzake begroting zijn vrijgesteld van een RIA (Omzendbrief VR 2013/13).

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende diverse financiële bepalingen;
2. de Vlaamse minister, bevoegd voor Begroting, Financiën en Energie
 - 2.1. te gelasten over voornoemd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies in te winnen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 10 dagen;
 - 2.2. te machtigen te beoordelen of voornoemd advies aanleiding kan geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst,
 - 2.3. te gelasten over voornoemd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering, het advies in te winnen van de Raad van State , met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als de Vlaamse minister oordeelt dat voornoemd advies geen aanleiding geeft tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst.

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie

Bart TOMMELEIN

Bijlagen:

- het principieel goed te keuren ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering
- het advies van de Inspectie van Financiën